

بیزید جو دردناک انجام

ہفتیوار سنتن پریبہ اجتماع مہ تین وارو
سنتن پریو بیان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يزيد جو دردناڪ انجام

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيّت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ ڪاٺ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرودِ پاڪ جي فضيلت

سرڪارِ ابدِ قرار، ٻنهي جهانن جي مالڪ و مُختار ﷺ جو فرمانِ رَحمتِ نشان آهي: اي انسانو! بيشڪ قيامت جي ڏينهن اُن جي ڏهشتن ۽ حساب ڪتاب کان جلد نجات حاصل ڪرڻ وارو اهو شخص هوندو، جنهن مون تي ڏُنيا ۾ بڪثرت دُرود شريف پڙهيا هوندا.⁽¹⁾

1... فردوس الاخبار، ج ۲ / ۴۷۱، حديث: ۸۲۱۰

گر ان کي رسائي ٿي آهي ته اهو ڪم ڪرڻ ۾ مدد ڪري ٿو. ڇو ته ان کي رسائي ٿي آهي ته اهو ڪم ڪرڻ ۾ مدد ڪري ٿو.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪري وٺڻ ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.⁽²⁾

ٻه مدني گُل: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو. (2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علم دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❀ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهرو ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❀ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! اذڪر الله توبوا الي الله! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❀ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

.....(المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

بيان ڪرڻ جون نيتون

آئون به نيت ڪريان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سيپاري 14

سورة النحل آيت نمبر 125: **أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالنُّوْعِ الْعَظْمَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي

نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمان مصطفيٰ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً⁽³⁾ يعني ”منهنجي طرفان پهچايو

جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁

نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي،

انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجهه رکندس

يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس

❁ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت

۽ غيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁

نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي

رڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هي مُحَرَّمُ الْحَرَامِ جو مهينو آهي ۽ هي اهو مهينو

آهي، جنهن ۾ ڪربلا جو واقعو پيش آيو، جنهن ۾ يزيد ۽ يزيد بن نواسه

³ (بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ما ڏڪر عن بني اسرائيل ج2، ص 462 حديث 3461)

رسول، حضرت سَيِّدُنَا اِمَامِ حُسَيْنِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سميت ڪم و بيش باهتر (72) قابلِ اِحْتِرَامِ هستين سان نه صرف اِنْتِهَائِي نامناسب سُلُوكِ ڪيو بلڪ اُنهن مان ڪيترن جي حُوقِ نَاحِقِ سان به پنهنجي هٿن کي رنگي ڪري ظلم ۽ زيادتي جو اهو طوفانِ بدتميزي برپا ڪيو جنهن جو داستان عاشقانِ صحابه و اهليبت جي لاءِ اِنْتِهَائِي اَذِيَتِ جو باعث آهي. يزيد پليد، ابنِ زياد ۽ جيڪي ماڻهو ان بد بختن سان گڏجي اُن مُبَارَكِ هستين کي ايذاء ڏنو ۽ شهادت جا ڌمي دار بڻيا، اُنهن سڀني جو دُنيا ۾ به عبرتناڪ انجام ٿيو ۽ آخرت ۾ به اُنهن کي ذَلَّتَ ۽ رُسُوَائِي کي منهن ڏيڻو پوندو. اچو ته يزيد پليد جي فسادن ۽ ان جي دردناڪ انجام جي باري ۾ ڪجهه ٻڌون ٿا.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

يزيد پليد ڪير هو؟

يزيد اهو بد نصيب شخص آهي، جنهن جي پيشاني تي اهلِ بَيْتِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي بي گناه قتل جو ڪارو داغ آهي ۽ جنهن تي هر زماني ۾ مسلمان ملامت ڪندا رهيا آهن ۽ قيامت تائين ان جو نالو حَقَارَتِ (ذَلَّت) سان گڏ ورتو ويندو. هي بد باطن، سياه دل (شخص) 25 هجري ۾ دمشق ۾ پيدا ٿيو، موتو بدئُما، گهڻن وارن وارو، بد اخلاق، بد مزاج، فاسق، فاجر، شرابي، بدڪار، ظالم، بي ادب، گستاخ هو. ان جون شرارتون ۽ بي حياتون اهڙيون هيون جنهن کان بد معاشن کي به شرم اچي وڃي. جن سان شرعاً نڪاح حرام آهي يزيد ان سان نڪاح کي رواج ڏيڻ وارو، سُود ۽ بين حرام ڪمن کي اعلانيه ڪرائڻ وارو هو. (خلاصه از سوانح ڪربلا، ص ۱۱۱، ملتقطاً)

غيب دان آقا، مڪي مدني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به پنهنجي زمانهءَ نُورِ بارِ ۾ وقتاً فوقتاً صحابهءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ كِي يزيد پليد جي فتني کان آگاه فرمائيندا رهيا. جيئن ته

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو دَرْدَاءَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن فرمايو ته مون نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كِي فرمائيندي ٻڌو ته **أَوَّلُ مَنْ يُبَدِّلُ سُنَّتِي رَجُلٌ مِّنْ بَنِي أُمِّيَّةٍ يُقَالُ لَهُ يَزِيدٌ** يعني منهنجي سُنَّتِ كِي پهريون بدلڻ وارو بنوأميه جو هڪ شخص هوندو، جنهن جو نالو يزيد هوندو. (تاريخ مدينه، يزيد بن صخر... الخ،

۲۵۰/۶۵، رقم: ۸۲۹۲) هڪ ٻي موقعي تي ارشاد فرمايو: منهنجي اُمّت ۾ عدل ۽ انصاف قائم رهندو، ايستائين جو پهريون ڀڃڪڙي ڪندڙ، بنوأميه جو هڪ شخص هوندو، جنهن جو نالو يزيد هوندو.⁽⁴⁾

يزيد پليد جي فتنه انگيزين جي باري ۾ سرڪارِ نامدار، غيبن تي خبردار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي انهي پيشنگوين جي سبب مشهور صحابي رسول حضرت سَيِّدُنَا اَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پنهنجي وصال کان پهريان هي دُعا گهرندا هئا: **أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ رَأْسِ السِّتِّينَ وَإِمَارَةِ الصِّبْيَانِ** يعني اي الله عَزَّوَجَلَّ! آئون توکان پناه ٿو گهران، 60 هجري جي آغاز ۽ چوڪرن جي حڪومت کان. “بس اوهان جي هي دُعا قبول ٿي ۽ 59 هجري ۾ (بمقام مدينهءِ طَيِّبِه ۾) سندن جو انتقال ٿيو (۽ نيڪ 60 هجري ۾ يزيد پليد مسندِ سَلْطَنَتِ تي نمودار ٿيو).⁽⁵⁾

4... فردوس الاخبار، ذڪر الفصول من ادوات الالف واللام، باب اللام الف، ۴۲۷/۲، حديث: ۷۷۰۹

5... عمدة القارى، كتاب العلم، باب حفظ العلم، ۲۶۱/۲، رقم: ۱۲۰

يزيد پليد جافساد

صَدْرُ الْاِقَاضِل حضرت علامه مولانا مفتي سيد محمد نعيم الدين مراد آبادي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ يزيد پليد جي حضرت سيدنا امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سان دشمني جو سبب بيان ڪندي ۽ شهادتِ امام حسين کان پوءِ يزيد جي طرف کان مڪي ۽ مديني شريف جي مسلمانن تي ٿيڻ واري ظلم ۽ زيادتي جو تذڪرو ڪندي ارشاد فرمائين ٿا ته حضرت امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو وجود مبارڪ يزيد جي آزادين جي لاءِ هڪ زبردست مُحْتَسَب (يعني حساب وٺڻ وارو) هو، اهو ڄاڻيندو هو ته امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي زمانهءَ مبارڪ ۾ ان کي ڪلي ڪري ڪيڏڻ جو موقع نه ملندو ۽ ان جي ڪنهن به اُبتي حرڪت ۽ گمراهي تي حضرت امام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ صبر نه فرمائيندا، ان کي نظر ايندو هو ته امام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جهڙو دين دار جو اثر هروقت ان جي مٿي تي گهمي رهيو آهي، انهي سبب جي ڪري اهو اجا به وڌيڪ حضرت امام جي جان جو دشمن هو ۽ انهي ڪري حضرت امام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي شهادت ان جي لاءِ باعثِ مَسْرَتِ هُوئي. حضرت امام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جو انتقال فرمائڻ هو، يزيد کلي ڪري (يعني بالڪل آزاد ٿي ويو) مزيد ڪيترن ئي نمونن ۽ قسمن جي گناهن جو بازار گرم ٿي ويو، حرام ڪاري، پيءُ پيڻ جو نڪاح، سُود، شراب، اعلانيه رائج ٿيا، نمازن جي پابندي ختم ٿي وئي، بغاوت ۽ سرڪشي انتها کي پهچي، خباثت کي ايتري قدر مضبوط ڪيو جو مُسَلِم بن عُقبه کي ٻارنهن هزار (12000) يا ويهه هزار (20,000) جر وڏي لشڪر سميت مدينه طيبه تي چڙهائي جي لاءِ موڪليو. هي 63 هجري جو واقعو آهي. ان نامراد

لشڪر مدينه طيبه (رَازَاةَ اللّٰهِ شَرَفًا وَتَعْظِيمًا) ۾ اهو طوفان برپا ڪيو جو الله جي پناهه!، قتل، غارت ۽ طرح طرح جا ظلم، رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَبَارَكَ وَتَسَلَّمَ جي ساٿين تي ڪيا. اتي جي رهڻ وارن جا گهر لُٽي ورتا، ست سو (700) صحابه عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ کي شهيد ڪيو ۽ ٻين عام شهرين کي ملائي ڪري ڏهه هزار (10,000) کان وڌيڪ شهيد ڪيا، نوجوانن کي قيد ڪري ورتو، اهڙيون اهڙيون بد تميزيون ڪيون، جن جو ذڪر ڪرڻ ناگوار آهي. مسجد نبوي شريف (علي صاحبها الصلوة والسلام) جي ٿنڀ ۾ گهوڙا ٻڌيا، تن ڏينهن تائين مسجد شريف ۾ ماڻهو نماز کان مُشرف نه ٿي سگهيا. صرف حضرت سعيد بن مسيب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ مجنون بڻجي ڪري اُتي حاضر رهيا. حضرت سيدنا عبد الله بن حنظله رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُما جن فرمايو ته يزيدين جون بُريون حرڪتون ان حد تائين پهچي ويون جو اسان کي خوف ٿيڻ لڳو ته ڪٿي ان بدڪارين جي سبب آسمان کان پٿر نه وسن. (الصواعق المحرقة، الباب الحادي عشر، الخاتمه في بيان اعتقاد اهل السنة، ص ۲۲۱ ملخصاً) پوءِ هي شريف لشڪر، مڪه مڪرمه جي طرف روانو ٿيو، رستي ۾ امير لشڪر مري ويو ۽ ٻيو شخص ان جي قائم مقام ڪيو ويو. مڪه مڪرمه (رَازَاةَ اللّٰهِ شَرَفًا وَتَعْظِيمًا) پهچي ڪري ان بي دينن منجنيق (يعني منجنيق پٿر اڇلائڻ جو اوزار) گليل) هوندو آهي جنهن سان پٿر اڇلائي ڪري ماريو ويندو آهي ان جو نشانو وڏو زبردست ۽ پري تائين مار ڪندو آهي) ان سان پٿرن جي بارش ڪئي. ان پٿرن جي وسڪاري سان حرم شريف جو صحن مبارڪ پٿرن سان پرڇي ويو ۽ مسجد الحرام جا ٿنڀا ٽٽي پيا ۽ ڪعبه مقدس جي غلاف شريف ۽ ڇت کي ان بي دينن ساڙي ڇڏيو. انهي ڇت ۾ ان ڏنبي جا

سڱ به تَبْرُڪ جي طور تي محفوظ هئا، جيڪي حضرت سَيِّدُنَا اسْمَعِيل عَلَيْهِ السَّلَامُ جي فِديي ۾ فُرباني ڪيا ويا هئا، اهي (سڱ) به سڙي ويا، ڪعبه مُقَدَّس ڪيترن ڏينهن تائين بي لباس (بي غلاف) رهيو ۽ اُتي جا رهواسي يزيدي لشڪر جي طرف کان پهچڻ واري سخت مُصِيبَت ۾ مُبتلا رهيا. (خلاصہ سوانح ڪربلا، ص ۱۷۷ تا ۱۷۹، ملخصاً)

نواسه رسول جو خطبو

منا منا اسلامي ڀائرو! يزيد پليد جيستائين زندهه رهيو ظلم ۽ ستم ٿيندا رهيا. ان جي پوري زندگي بي رحمي جي افسوس ناڪ داستان آهي، يزيد جا هٿ مڪي ۽ مديني ۽ شُهداء ڪربلا جي مظلومن جي رت سان رنگيل آهن، اِقتدار جي هوس (لالچ) ان کي چريو ۽ افرادي قوت ان کي مغرور بڻائي ڇڏيو هو، هٿ ته ائين گهرجي ها ته اهو راڪب دوش مُصطفيٰ، جگر گوشه مُرتضيٰ، دلبندي فاطمه، سُلطان ڪربلا، سَيِّدُ الشُّهداء، اِمامِ عالي مقام، اِمامِ عرشِ مقام، اِمامِ هَمَامِ، اِمامِ تَشَنه ڪام جي فضيلتن ۽ ڪمالن جي مُتعلَق فرامين مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي پيش نظر رکي ڪري ان جي قدر و منزلت جو اعتراف ڪري ها، انهن جي ۽ انهن جي ساٿين جي خدمت ڪري جنت حاصل ڪري وٺي ها، پر آه! ان ته شيطان لعين ۽ نفسِ اماره جي غلامي جو طوق پنهنجي گلي ۾ وجهي رکيو ۽ مسلسل بي انصافي جو مُظاهرو ڪندو رهيو، آخرڪار پنهنجي ناپاڪ منصوبن تي عمل ڪندي ان ظالم ۽ جابر ۽ فاسق و فاجر گلشن اهل بيت کي جنهن بي دردي سان اُجاڙيو ۽

پياري آقا، مڪي مدني مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نازڪ ۽ سهڻن گلن کي جنهن بي دردي سان چيپاڻيو ان جي تصور سان ئي دل لرزي پوي ٿو ۽ اڪيون آليون ٿيون وڃن.

ان گستاخن، بي آڏبن ۽ عذارن ان ڳالهه جي ڪا پرواهه نه ڪئي ته نبي اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن حضرت سيدنا امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سان پنهنجي محبت ۽ ان جي عظمت ۽ فضيلت کي ڪيتري قدر تاڪيد سان گڏ بيان فرمايو: **هُمَا رِيحَاتَايَ مِنَ الدُّنْيَا**، يعني حسن ۽ حسين (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا) دنيا ۾ منهنجا ٻه (2) گل آهن.⁽⁶⁾ مزيد ارشاد فرمايو: **إِنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ**، يعني حسن ۽ حسين (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا) جنتي جوانن جا سردار آهن.⁽⁷⁾

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

سلطان ڪربلا، حضرت سيدنا امامِ عالي مقام، امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جيئن ته تمام گهڻا رحم دل هئا، تنهنڪري پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ يزيد پليد جي ظالم ۽ جابر ساڻين کي ميدانِ جنگ ۾ دعوتِ فڪر ڏيندا رهيا، گڏوگڏ پنهنجي اهميت ٻڌائي ڪري انهن کي جنگ و جدال ۽ ظلم و ستم کان باز اچڻ جي مسلسل نصيحت فرمائيندا رهيا، جيئن ته ميدانِ ڪربلا ۾ حُجّت پوري ڪرڻ جي لاءِ حضرت سيدنا امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ

6... بخاري، ڪتاب فضائل اصحاب النبي، باب مناقب الحسن والحسين، 2/547، حديث: 3753

7... ترمذي، ڪتاب المناقب، باب مناقب ابي محمد الحسن بن علي... الخ، 5/426، حديث: 3793

جن پنهنجي گهوڙي تي سوار ٿي ڪري يزيدي لشڪر جو رخ ڪيو ۽ پوءِ پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن ايتري بلند آواز ۾ سڏ ڏنو، جنهن کي سڀني ماڻهن ٻڌو، جيئن ته ارشاد فرمايو: اي انسانو! منهنجي ڳالهه ٻڌو ۽ جلد بازي جو مظاهرو نه ڪريو، ايستائين جو آئون اوهان کي ان شيءِ جي مُتعلق نصيحت نه ڪريان، جيڪا مون تي لازم ٿي چڪي آهي ۽ پنهنجي اچڻ جو عُذر بيان نه ڪري وٺان. بس جيڪڏهن توهان منهنجو عُذر قبول ڪري وٺو، منهنجي ڳالهه جي تصديق ڪريو ۽ منهنجي باري ۾ انصاف سان ڪم وٺو ته توهان ان معاملي ۾ با مُراد ٿي ويندا ۽ توهان کان منهنجي مُتعلق ڪو مُواخِذو (يعني سوال) به نه ٿيندو. ها! جيڪڏهن توهان منهنجو عُذر قبول نه ڪندؤ ته ٻڌو! پوءِ هي آيات مُبارڪ تلاوت فرمائي:

ترجمو ڪنز الايمان: پوءِ توهان سمورا پنهنجي ڪوڙن معبودن سميت پنهنجو ڪم پڪو ڪيو ته پوءِ توهان جي ڪم ۾ ڪو چڱو توهان تي نه رهي پوءِ جيڪو ٿي سگهيو منهنجي واسطي فيصلو ڪيو ۽ مون کي مهلت نه ڏيو

فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا
تُنظِرُونِ ﴿٥١﴾

ترجمو ڪنز الايمان: بيشڪ منهنجو والي الله آهي جنهن ڪتاب لائو ۽ اهو نيڪن کي دوست رکندو آهي.

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ
هُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٦٦﴾

پوءِ پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** الله **عَزَّوَجَلَّ** جي حمدو ثناء ڪرڻ کان بعد (انهن يزيدين کي) فرمايو: توهان منهنجي نسبت جي باري ۾ غور ڪري وٺو ته مان ڪير آهيان؟ ڇا توهان جي لاءِ منهنجو قتل جائز ۽ درست آهي؟ ڇا مان توهان جي نبي جو ڏوهتو ناهيان؟ ڇا سيدالشهداء حضرت سيدنا حمزه **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** منهنجي والد جا چاچا ناهن؟ ڇا حضرت سيدنا جعفر طيار منهنجا چاچا ناهن؟ ڇا توهان تائين منهنجي ۽ منهنجي پيءُ جي متعلق رسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو هي ارشاد نه پهتو هو ته توهان ٻئي جنّت جي جوانن جا سردار آهيو جيڪڏهن توهان منهنجي ڳالهه جي تصديق ڪيو (ته ٻڌي وٺو) ته اهوئي حق آهي، ڇو ته مان ان وقت کان ڪوڙ ناهي ڳالهايو جڏهن کان مون کي خبر پئي ته ڪوڙ الله عزوجل کي سخت ناپسند آهي ۽ اگر توهان مون کي جهٽلايو ٿا ته حضرت سيدنا جابر بن عبدالله، ابو سعيد، سهل بن سعد، زيد بن ارقم يا انس **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اجمعين** کان پڇي وٺو ڇو ته انهن سڀني رسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کان (منهنجي باري ۾) هي فضائل ٻڌا آهن. ڇا منهنجي هن نصيحت ۾ توهان جي لاءِ ڪا اهڙي ڳالهه ناهي جيڪا توهان کي منهنجي خون ڪرڻ کان روڪي سگهي؟ پوءِ پاڻ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** فرمايو: جيڪڏهن توهان کي منهنجي ڳالهه ۾ يا منهنجي متعلق نبي جو ڏوهتو هئڻ ۾ ڪو شڪ هجي ته خدا عزوجل جو قسم ته مشرق ۽ مغرب ۾ مون کان سوا توهان ۾ يا توهان جي ڪنهن قوم ۾ نبي جو ڏوهتو موجود ناهي. ٿورو ٻڌايو ته صحيح، توهان کي مون کان پنهنجي ڪهڙي مقتول جو بدلو طلب ڪرڻو آهي، يا مان توهان جو

ڪو مال ضائع ڪيو آهي جو ان جي بدلي مال چاهيو ٿا يا توهان کي پنهنجي زخمين جو قصاص درڪار آهي (آخر ڪهڙي شيء جو بدلو چاهيو ٿا)؟ اهي بدبخت خاموش رهيا، پاڻ فرمايائون: اي سُبُث بن رَبَعي، اي حَجَّار بن اَبَجْر، اي قيس بن اَشْعَث، اي زيد بن حارث! ڇا توهان مونکي هي خط موڪلي نه گهرايو هو؟ انهن صاف انڪار ڪري ڇڏيو ۽ چيو اسان ته ايئن نه ڪيو هو. پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمايو: جي ها خدا عزوجل جو قسم توهان ئي ته ائين ڪيو هو. پوءِ فرمايائون: اي انسانو! جيڪڏهن توهان منهنجي بيعت ڪرڻ پسند نه ٿا ڪيو ته مون کي ڇڏي ڏيو ته مان ڪنهن محفوظ جڳهه ڏانهن هليو وڃان. بدنصيب قيس بن اَشْعَث چيو، توهان ابن زياد بدنهاد جو حڪم مڃي وٺو (ته توهان کي چوٽڪارو ملي سگهي ٿو) پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمايو الله عزوجل جو قسم مان هرگز ان جي بيعت نه ڪندس. الله جا ٻانهو مان پنهنجي ۽ توهان جي رب جي پناهه گهران ٿو هن کان ته توهان مونکي سنگسار ڪيو. مان توهان جي ۽ پنهنجي رب جي پناهه گهران ٿو هر ان مُتَكَبِّرَ کان جيڪو حساب جي ڏينهن تي يقين نه ٿو رکي.

(الڪامل في التاريخ، سنة احدى و ستين ذكر مقتل الحسين، ج 3، ص 418)

ظالم جي ذريعي ظالمن جي هلاڪت

افسوس صد ڪروڙ افسوس! مال و دولت ۽ عهدن جي لالچ يزيدي لشڪر جي اکين تي گمراهي جي پتي ٻڌي ڇڏي هئي، اهي بدنصيب ماڻهو دنيا ناپائيدار جي فاني محبت ۾ سرشار هئا ۽ شهرت ۽ اقتدار

جي هوس (يعني لالچ) ۾ گرفتار هئا، انهن جون دليون پتر کان به وڌيڪ سخت ٿي چڪيون هيون، انهن تي بدبختي ۽ شيطانيت غالب اچي چڪي هئي، تنهنڪري انهن تي مظلوم ڪربلا، امامِ عالي مقام، امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي مُخلصانه نصيحتن ۽ ارشادن جو ڪو اثر نه ٿيو، ڇو ته اُهي خُونخوار درندا ته اوهان جي خُون جا پياسا هئا، تنهنڪري نصيحتن جي باوجود سندن سان جنگ ڪرڻ تي بَصْد رهيا. اسان جي غيب دان آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي جيئن ته ڪربلا جي واقعي جو پهريان کان ئي علم هو ۽ خبر هئي ته مون تي ڪلمو پڙهڻ وارا ئي منهنجي اهلبيت کي خاڪ ۽ خون ۾ آڻيندا، تنهنڪري وصالِ ظاهري کان پهريان ئي حضرت سَيِّدُنَا عَلِيُّ المرتضيٰ، حضرت سَيِّدُنَا فاطمة الزهراء ۽ حَسَيْنِ ڪريمين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اَجْمَعِينَ کي فرمائي ڇڏيو هو ” اَنَا سَلَمٌ لِمَنْ سَالَمْتُمْ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبْتُمْ“ يعني جيڪو توهان سان صلح ڪندو، مان ان جي لاءِ صلح ڪرائڻ وارو آهيان ۽ جيڪو توهان سان جنگ ڪندو، مان ان سان جنگ ڪرڻ وارو آهيان.

(ابن ماجه، ج 1، ص 97، حديث 145)

لهذا جنهن غليظ اقتدار جي خاطر انهن بدڪردار ۽ بد اطوار يزيدين اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان مهاڏو اٽڪائيندي ميدانِ ڪربلا ۾ خاندانِ اهلبيت تي ظلم ۽ ستم شروع ڪيا، اهو اقتدار انهن جي لاءِ تباهي ۽ بربادي جو پروانو ثابت ٿيو. اچو ته پهريان يزيدي فوج جي بدبختن جي مجموعي انجام جي باري ۾ ٻڌون ٿا ۽ پوءِ يزيد پليد جي درد ناڪ انجام جي باري ۾ ٻڌنداسين.

هونئن ته دين جي مدد ۽ نصرت جي سعادت اهل حق کي ئي حاصل ٿيندي آهي پر ڪڏهن ڪڏهن ايئن به ٿيندو آهي ته الله تعاليٰ ظالمن، نافرمانن ۽ فاجرن کي اقتدار عطا ڪري انهن جي ذريعي به پنهنجي دين جو ڪم وٺندو آهي ۽ ظالمن کي انهن جي هٿان هلاڪ ڪرائيندو آهي. جيئن انين سيپاري سورة الانعام جي آيت نمبر 129 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ اهڙي طرح اسان ظالمن مان هڪڙن کي ٻين تي مُسَلِّط ڪندا آهيون. سندن ڪرتوتن جي بدلي.

وَكَذَلِكَ نُؤَيِّدُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

حديث شريف ۾ آهي: يعني بيشڪ الله (عَزَّوَجَلَّ) هن دين جو ڪم فاجر (يعني گنهگار) ماڻهوءَ کان به ڪرائيندو آهي. (صحيح بخاري ج 4 ص 274 حديث 6606) شهيدن جي خونِ ناحق جو بدلو وٺڻ جي لاءِ الله (عَزَّوَجَلَّ) نيڪ 6 سالن کان پوءِ مختار ثقفي جهڙي ڪذاب يعني ڪوڙي ۽ ظالم شخص کي مقرر فرمايو، جنهن هڪ هڪ يزيدي کي چونڊي چونڊي نهايت سفاڪي ۽ بيدردي سان قتل ڪيو، ۽ ڇو نه هجي جو حضرت سيدنا عبد الله بن عباس (رضي الله تعالى عنهما) فرمائن ٿا: الله تعاليٰ پنهنجي حبيب حضرت محمد مصطفيٰ (صلى الله تعالى عليه وآله وسلم) کي وحي فرمائي ته مون يحييٰ بن زكريا (عليهما الصلوة والسلام) جي قتل جي بدلي ۾ ستر هزار ماڻهو ماريان هئا ۽ بيشڪ مان اوهان جي ڏوهتي جي بدلي ۾ ان کان ٻيڻا ماريندس. (المستدرک للحاكم ج 4 ص 163 حديث 4875) لهنذا الله (عَزَّوَجَلَّ) ۽ ان جي رسول (صلى الله تعالى عليه وآله وسلم) جي انهن فرمانن جو ظهور ٿيڻ

شروع ٿيو ۽ پوءِ هڪٻئي پٺيان ابن زياد، ابن سعد، شمر، قيس بن اشعث ڪندي، حولي ابن يزيد، سنان ابن انس نخعي، عبدالله ابن قيس، يزيد بن مالڪ ۽ باقي اهي سڀ بد بخت جيڪي حضرت سيدنا امامِ عالي مقام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي قتل ۾ شريڪ هئا ۽ ڪوشش ڪرڻ وارا هئا. (اهي) طرح طرح جي اڏيٽن سان قتل ڪيا ويا ۽ انهن جا لاش گهوڙن جي سُنبن سان چٽرايا ويا. (سوانح ڪربلا ص 183 ملخصًا)

عبيد الله بن زياد جي هلاڪت

عبيد الله بن زياد يزد جي طرفان ڪوفي جو والي (گورنر) مقرر ڪيو وي هو. انهي بد نهاد جي حڪم سان حضرت امام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ۽ سندن اهلبيت کي هي تمام ايذا ۽ تڪليفون پهچايون ويون. اهو ئي ابن زياد (مقام) موصل ۾ ٽيهه هزار (30000) فوج سان ويو. (ڪربلا جي واقعي جي نڪ ڇهه سالن کان پوءِ) مختار ابراهيم بن مالڪ اشتر کي ان جي مقابلي جا لاءِ هڪ فوج ڏئي موڪليو، موصل کان 15 ڪوهن جي فاصلي تي درياءُ فرات جي ڪناري بنهي لشڪرن ۾ مقابلو ٿيو ۽ صبح کان شام تائين خوب جنگ ٿي. جڏهن ڏينهن ختم ٿيڻ وارو هو ۽ سج لهڻ وارو هو، ان وقت ابراهيم جي فوج غالب آئي، ابن زياد کي شڪست ٿي (۽) ان جا ساٿي ڀڄي ويا. ابراهيم حڪم ڏنو ته مخالف فوج جو جيڪو به هٿ اچي ان کي زندهه نه ڇڏيو وڃي ۽ تمام گهڻا هلاڪ ڪيا ويا. انهي هنگامي ۾ ابن زياد به فرات جي ڪناري محرم جي 10 تاريخ 67ھ ۾ ماريو ويو ۽ ان جي سسي ڪٽي ابراهيم ڏانهن موڪلي وئي، ابراهيم (اها ناپاڪ سسي) مختار

ڏانهن ڪوفي ۾ موڪلي. مختار دارالامارات ڪوفي کي سينگارڻو ويو ۽ اهل ڪوفه کي جمع ڪري انهيءَ جڳهه تي ابن زياد جي ناپاڪ مُنڍي رکي وئي جتي ان حڪومت جي غرور ۽ دنيا جي غلام حضرت امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن جو سر مبارڪ رکيو هو، مختار اهل ڪوفه کي خطاب ڪري چيو ته اي اهل ڪوفه! ڏسي وٺو ته حضرت سيدنا امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي خونِ ناحق ابن زياد کي نه ڇڏيو اڄ ان نامراد جو سر ان ڏلت ۽ رسوائِي سان گڏ هتي رکيل آهي، 6 سال تيا آهن، اها ئي تاريخ، اها ئي جڳهه آهي، خداوندِ عالم هن مغرور، فرعون جي خصلت واري کي اهڙي ڏلت ۽ رسوائِي سان هلاڪ ڪيو، انهي ڪوفي ۽ انهي دارالامارت ۾ هن بي دين جي قتل ۽ هلاڪت تي جشن ملهايو پيو وڃي. (سوانح ڪربلا ص 182)

عمار بن عُمير رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته جڏهن عبیدالله ابن زياد بد نهاد ۽ ان جي ساٿين جون (ڪتيل) مُنڍيون آڻي مسجد جي صحن ۾ رکيون ويون ته مان انهن وٽ ويس، ۽ ماڻهو چوڻ لڳا: ”آيو آيو“ (مون ڏٺو) ته هڪ نانگ آيو، جيڪو سڀني مُنڍين جي وچ مان ٿيندو عبیدالله ابن زياد بد نهاد جي (منڍيءَ وٽ پهچي ڪري ان جي) ناسن ۾ داخل ٿي ويو ۽ ٿوري دير ترسي هليو ويو ايتري تائين جو غائب ٿي ويو، (ٿوري دير کان پوءِ) ماڻهو وري چوڻ لڳا: ”آيو، آيو“ به يا تي پيرا ايئن ئي ٿيو. (سنن ترمذي ج 5 ص 531 حديث 3805 دارالفکر بيروت)

ظالمن کي ڪهڙي خبر ته شهيدن جو رت رنگ لائيندو ۽ سلطنت جا پُرزا اڏي ويندا. هر اهو شخص جيڪو امامِ پاڪ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي

قتل ۾ شريڪ ٿيو آهي مختلف عذابن سان ماريو ويندو، اهو ئي فرات جو ڪنارو هوندو، اهو ئي عاشوري جو ڏينهن، اها ئي ظالمن جي قوم هوندي ۽ مختار جا گهوڙا انهن کي لتاڙيندا هوندا. انهن جي جماعتن جي گهٽائي انهن کي ڪم نه ايندي، انهن جا هٿ پير ڪٽيا ويندا، گهر ڦريا ويندا، قاهيون ڏنيون وينديون، لاش بدبوءِ ڪري ويندا ۽ دنيا ۾ هر شخص انهن کي ٿڪون هڻندو، انهن جي مرڻ تي خوشي ملهائي ويندي. جنگ جي ميدان ۾ جيتوڻيڪ انهن جو تعداد هزارن جو هوندو پر اهي ڪوئن ۽ ڪتن جيان انهن کي جان بچائڻ مشڪل ٿي پوندي، جتي ڏنا ويندا ماري ويندا. دنيا ۾ ۽ قيامت ۾ به انهن تي نفرت ۽ ملامت ڪئي ويندي. (سوانح ڪربلا ص 125)

اے تشنگانِ خونِ جوانانِ اہلِ بيت
 ڪٿڻ کي طرح لاشه تہمارے سڙاڪڻے
 رسوائے خلق ہوگئے برباد ہوگئے
 تم نے اُجاڑا حضرت زہرا کا بوستاں
 دنيا پرستو! دين سے منہ موڑ کر تمہیں
 آخر دکھايارنگ شہيدوں کے خون نے
 پائي ہے کیا نعيم انہوں نے ابھی سزا
 دیکھا کہ تم کو ظلم کی کیسی سزا ملی
 گھورے پہ بھی نہ گور کو تمہاری جاملی
 مردودو! تم کو ذلت ہر دوسرا ملی
 تم خود اُڙگئے تمہیں یہ بددعا ملی
 دنيا ملی نہ عیش و طرب کی ہوا ملی
 سرڪڻ گئے اماں نہ تمہیں اک ذرا ملی
 دیکھیں گے وہ جحيم میں جس دم سزا ملی

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هي ته هو يزيدين ۽ يزيد جي مددگار ابن زياد بد نهاد جي بدترين ۽ ذلت ناک انجام جو مجموعي ۽ مختصر

تذڪرو ته ڪيئن مختار ٿقي جي حُڪم تي ان جي لشڪر يزيدي فوج جي هڪ هڪ شخص کي موت جي نند سمهاري ڇڏيو، هاڻي ٿورو يزيد پليد جي انجام جي باري ۾ به ٻڌو.

يزيد جو انجام

ڪربلا جي واقعي جي ڪجهه ئي ڏينهن کان پوءِ يزيد هڪ هلاڪت خيز ۽ انتهائي مُوذي مرض ۾ مبتلا ٿيو، پيٽ جي سُور ۽ آندڻ جي زخمن جي تڪليف کان ماهي بي آب (يعني بغير پاڻيءَ جي مڇي تڙپندي آهي) وانگر تڙپندو رهندو هو. حِمص ۾ جڏهن ان کي پنهنجي موت جو يقين ٿي ويو ته پنهنجي وڏي چوڪري مُعاويه کي پاڻ وٽ گهرايو ۽ اُمور سلطنت جي باري ۾ ڪجهه چوڻ ئي چاهي پيو ته بي ساختہ پُٽ کان رڙ نڪتي ۽ نهايت ڏلت ۽ حقارت سان هي چوندي پيءُ جي پيشڪش کي نُڪرائي ڇڏيو ته جنهن تاج ۽ تخت تي آلِ رسول جي خون جا داغ هجن، مان ان کي هرگز قبول نٿو ڪري سگهان، خدا ان منحوس سلطنت جي وراثت کان مون کي محروم رکي، جنهن جي بُنياد نواسه رسول جي خون تي رکي وئي هجي. يزيد پنهنجي پُٽ جي واتان هي لفظ ٻڌي تڙپي ويو ۽ رنج ۽ غم جي شدت جي ڪري بستري تي پير هڻڻ لڳو، موت کان ڪجهه ڏينهن پهريان يزيد جا آندا ڳري ويا ۽ ان ۾ جيت پئجي ويا، تڪليف جي شدت کان خنزير وانگر رڙيون ڪندو هو، پاڻيءَ جو قطرو نٿو ٺريءَ مان لهڻ کان بعد نَشترَ وانگر چُپڻ لڳندو هو. عجيب قهرِ الاهي جي مارَ هئي، پاڻيءَ جي بغير به تڙپندو هو ۽ پاڻي پي به رڙيون ڪندو هو، آخر ڪار انهيءَ تڪليف جي شدت کان تڙپي

تڙپي ان جو موت ٿيو، لاش ۾ اهڙي بدبو هئي جو ويجهو ويڃڻ مشڪل هو، جيئن تيئن ڪري ان کي دفنايو ويو. (تاريخ ڪربلا، ص 345)

شيخ طريقت امير اهل سنت بانيءَ دعوت اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي رَاحَتُ بَرَكَاتِهِمُ الْعَالِيَةِ پنهنجي رسالي ”امام حسين جون ڪرامتون“ ۾ يزيد پليد جي انجام جي باري ۾ هڪ ٻيو واقعو نقل ڪندي ارشاد فرمائڻ ٿا: يزيد پليد جي موت جو هڪ سبب اهو به ٻڌايو وڃي ٿو ته هو هڪ رومي نسل جي چوڪريءَ جي عشق ۾ گرفتار ٿي ويو هو پر اها چوڪريءَ اندروني طور تي ان کان نفرت ڪندي هئي، هڪ ڏينهن عياشي ڪرڻ جي بهاني ان يزيد کي پري ويرانِي ۾ اڪيلو گهرايو. اتان جي تڏين هوائن يزيد کي بدمست ڪري ڇڏيو، اها نوجوان چوڪري اهو چوندي ته جيڪو بي غيرت ۽ ڪمينو پنهنجي نبيءَ جي ڏوهتي جو غدار هجي اهو منهنجو ڪٿي وفادار ٿي سگهي ٿو، تيز چمڪدار خنجر جا لڳاتار وار ڪري چيري ڦاڙي ان کي اتي ئي اچلي ڇڏيائين. ڪجهه ڏينهن تائين ان جو لاش ڪانون ۽ سرڻن جي دعوت ۾ رهيو، آخرڪار گوليندي گوليندي ان جا نوڪر چاڪر اتي پهتا ۽ کڏ ڪوتي ان جي ڏپ ڪري ويل لاش کي اتي ئي لٽي آيا. (امام حسين جون ڪرامتون، ص 31)

هاڻي ٿورو ان جي قبر جو حال به ٻڌندا هلو. جيئن ته

يزيد جي قبر جو حال

دمشق جي پراڻي قبرستان بابُ الصغير کان ٿورو اڳتي يزيد جي قبر جو نشان هو، جنهن تي اڄ کان ڪيئي سال پهريان ماڻهو سرون ۽ پٿر

هٽندا هئا ۽ گهڻو ڪري سرن جو ڍير لڳل رهندو هو، اُتي هاڻي شيشو،
 (۽) لوهه ڳارڻ جي بني لڳل آهي، ان ڪارخاني ۾ شيشي جا ٿانو ٺاهيا
 ويندا آهن، ان شيشي ۽ لوهه کي ڳارڻ واري بني بلڪل نيڪ جنهن
 جڳهه تي قبر ٺهيل هئي، اُتي ٺهيل آهي. جڻ يزيد جي قبر تي هر وقت
 باهه ٻرندي رهي ٿي. (شهادت نواسه سيد الابرا، ص 918)

وہ تخت ہے کس قبر میں وہ تاج کہاں ہے
 اے خاک بتا زورِ يزيد آج کہاں ہے
 نہ ہی شمر کا وہ ستم رہا نہ يزيد کی وہ جفا رہی
 جو رہا تو نام حسین کا، جسے زندہ رکھتی ہے کربلا

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو توهان ته نبيءِ اڪرم، نورِ مجسم
 صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اهلبيت اطهار سان دشمني رکڻ ۽ انهن کي اذيت
 پهچائڻ وارن جو ڪيڏو بدترين انجام ٿيندو آهي جو مرڻ کان بعد
 انهن کي ڪفن به نصيب ناهي ٿيندو، دنيا ۾ به ڏلت انهن جو مقدر
 بڻجي ويندو آهي ۽ آخرت ۾ به انهن کي رُسوائي درپيش هوندي ۽ پڻ
 انهن جو نڪاڻو جهڙم جي باهه آهي.

نبيءِ اڪرم، نورِ مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عبرت نشان آهي:
 جنهن شخص منهنجي اهلبيت تي ظلم ڪيو ۽ مون کي منهنجي
 عترتِ پاڪ (يعني اولاد) جي باري ۾ اذيت ڏني، ان تي جنت حرام
 ڪئي وئي. (برڪات آل رسول، ص 259) هڪ ٻي حديث پاڪ ۾ ارشاد فرمايو

ته جيڪڏهن ڪو شخص بيت الله شريف جي هڪ ڪنڊ ۽ مقام ابراهيم جي درميان بيهي نماز پڙهي، روزا رکي ۽ پوءِ اهلبيت جي دشمني تي مري وڃي ته اهو جهنم ۾ ويندو. (المستدرڪ، ج 4، ص 129، حديث 4766)

تابعِي بزرگ حضرت سَيِّدُنَا امام حسن بصري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: جن ماڻهن حضرت سَيِّدُنَا امام حُسين رَحِيهِ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي قتل ڪيو آهي، جيڪڏهن اُهي اللهُ تعاليٰ جي فضل و ڪرم سان بخشيا به وڃن ته اهي رسول ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ڪيئن منهن ڏيکاريندا. خُدا عَزَّوَجَلَّ جو قسم! جيڪڏهن حضرت سَيِّدُنَا امام حُسين رَحِيهِ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي قتل ۾ منهنجو دخل هجي ها ۽ مون کي جنت ۽ دوزخ جو اختيار ڏنو وڃي ها ته مان دوزخ اختيار ڪيان ها، ان خوف جي سبب ته جنت ۾ رسول ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سامهون ڪيئن ويندس.

(تنبيه المغترين، الباب اول الحسن البصري و قتلة الحسين، ص 54)

منا منا اسلامي ڀائرو! يزيد پليد تي جيئن ته پنهنجي حُڪومت ۽ سلطنت بچائڻ جو پُوت سوار هو، تنهنڪري ان بد بخت اقتدار جي نشي ۾ بد مست ٿي ڪري گلشن فاطمه کي ايتري قدر بيدردي سان پامال ڪيو جو ٻڏي ڪري لوءِ ڪانڊارجي وڃي ٿي، دل رنجيده ٿي وڃي ٿي ۽ اکين مان بي ساخته لُڙڪ جاري ٿي وڃن ٿا. بهرحال يزيدين جي انجامِ بد مان هي به خبر پئي ته اللهُ وارن سان دشمني دُنيا ۽ آخرت ۾ خساري جو باعث آهي، ڇو ته ڪربلا جي واقعي ۾ جيترا شخص شهيد ٿيا، اُهي اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي مقرب ترين اولياءِ ڪرام رَحْمَةُ اللهِ

تَعَالَى مان هئا ۽ جيڪو بدنصيب الله عَزَّوَجَلَّ جي اولياءَ سان دشمني رکندو آهي، ان کي الله... جي طرفان اعلان جنگ ڏنو ويو آهي، جيئن ته نبيءَ اڪرم نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا ته الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمايو: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، يعني جيڪو منهنجي ڪنهن ولي سان دشمني ڪري، مان ان سان اعلان جنگ ڪيان ٿو.

(بخاري، ج 4، ص 248، حديث 6502)

يزيد کي پليد چوڻ ڪيئن؟

منا منا اسلامي ڀائرو! ياد رکو! جيڪڏهن يزيد پليد پاڻ ابن زياد نهاد جي فوج ۾ شامل نه رهيو مگر شهيدان و اسيران ڪربلا تي جيتري قدر ظلم ۽ جفا ڪيو ان ۾ ابن زياد بدنهاد کي نه صرف يزيد پليد جي پرپور رضا مندي ۽ هن جي مڪمل تائيد و حمايت حاصل رهي بلڪ هن فاسق و فاجر شخص جي حڪم تي ظالمن جي سردار ابن زياد بد نهاد ۽ هن جي لشڪرن اهل بيت اطهار جي سرِ عام گستاخيون ڪيون ۽ سخت اُس ۾ ميدان ڪربلا جي سر زمين کي جان نثارن جي مبارڪ خون ۾ رنگين ڪيو، لهنذا يزيد جهڙي پليد بدبخت کي بي قصور قرار ڏيڻ، اهل بيت اطهار رضوان الله تعالى عليهم اجمعين سان غداري، محبان اهل بيت جي دل آزاري، الله عزوجل ۽ هن جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ناراضگي ۽ پڻ الله عزوجل جي قهر ۽ غضب ۽ جنهم جي حقداري جو سبب آهي. هن معاملي ۾ خُلُفَاءِ راشدين جو طرزِ عمل اسان جي لاءِ مشعلِ راهه آهي، اهي حضرت اهل بيت اطهار بالخصوص امام عالي مقام حضرت سيدنا امام حسين

رَحْمَى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي عَزّت و ناموس جا سچا محافظ هئا، يزيد پليد کان انهن کي سخت نفرت هئي نيز اهي نفوس قدسيه هن پليد کي امير المؤمنين چوڻ وارن بدبختن کي سخت سزا ڏيندا هئا.

دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مكتبة المدينة جي مطبوعه 590 صفحات تي مشتمل ڪتاب ”حضرت سيدنا عمر بن عبدالعزيز جي 125 حڪايات“ جا صفحي 392 تي آهي حضرت سيدنا عمر بن عبدالعزيز قاتل حسين ”يزيد پليد“ کي خليفو تسليم نه ڪندا هئا، جيئن ته هڪ ڏينهن دوران گفتگو ڪنهن يزيد امير المؤمنين چيو ته (پاڻ سخت ناراض ٿيا ۽) ان کي فرمائون: تون يزيد کي امير المؤمنين چوين ٿو؟ پوءِ ان کي 20 ڪوڙا مارڻ جو حڪم ڏنو.

(تاريخ الخلفاء، يزيد بن معاويه ابو خالد الاموي، ص 209)

اعليٰ حضرت، امام اهل سنت مولانا شاه احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن جِي بارگهه ۾ جڏهن يزيد جي باري ۾ سوال ڪيو ويو ته يزيد کي پليد چوڻ شرعاً جائز آهي يا نه، پڻ ان جي نالي سان گڏ رَحْمَةُ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ چوڻ درست آهي يا نه؟ ته پاڻ رَحْمَةُ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمايائون: يزيد بيشڪ پليد هو. ان کي پليد چوڻ ۽ لکڻ جائز آهي، ۽ ان کي رَحْمَةُ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ نه چئو مگر ناصبي (يعني پنهنجي سيني ۾ حضرت علي ۽ حسن ۽ حسين رَحْمَى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ سان بغض ۽ ڪينو رکڻ وارو هو جو) اهل بيت رسالت جو دشمن آهي. وَالْعِيَادُ بِاللّٰهِ تَعَالَى (فتاويٰ رضويه، ج 14، ص 603، ملخصاً)

حضرت علامه ابن حجر هيتمي مڪي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا:
 حضرت سيدنا صالح بن احمد بن حنبل رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي والد
 حضرت سيدنا امام احمد بن حنبل رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن کي عرض ڪيو:
 (بابا جان!) هڪ قوم اسان تي هي ڳالهه منسوب ڪري ٿي ته اسان يزيد
 جا حمايتي آهيون. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن فرمايو: يَا بُنَيَّ وَهَل يَتَوَلَّى يَزِيدَ أَحَدٌ
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ اِي منهنجا پٽ! ڇا الله تعاليٰ تي ايمان رکڻ وارو به يزيد پليد
 جو حمايتي ٿي سگهي ٿو؟

(الصواعق المحرمة، الباب الحادي، الخاتمه في بيان اعتقاد اهل السنة، ص 222)

يزيد جو پٽ معاويه جيڪو نيڪ ۽ صالح هو، امام حسين جي قتل جي
 سبب پنهنجي پيءُ يزيد غدار ۽ مڪار کان سخت نفرت ڪندو هو،
 جئين ته (پنهنجي پيءُ يزيد جي باري ۾) چوڻ لڳو: منهنجي پيءُ کي
 حڪومت ڏني وئي، اهو نالائق هو، نواسه رسول سان وڙهيو، ان جي
 عمر گهٽ ڪئي وئي ۽ ان جي نسل تباهه ڪئي وئي، اهو پنهنجي قبر
 ۾ گناهن جي سبب گروي رکيو ويو (يعني قيامت تائين عذاب ۾
 مبتلا ٿي ويو) پوءِ روئيندي چوڻ لڳو: اسان تي سڀ ڪا وڌيڪ گران
 ان جي بري موت ۽ برو نڪاڻو آهي. ان بدبخت رسول الله عَزَّوَجَلَّ جي
 اولاد کي قتل ڪيو، شراب حلال ڪئي ۽ ڪعبي جي بي حرمتي
 ڪئي. (الصواعق المحرمة، الباب الحادي عشر، الخاتمه في بيان اعتقاد اهل السنة، ص 224)

صدر الشريعة، بدر الطريفة حضرت علامه مولانا مفتي احمد
 علي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائن ٿا: يزيد پليد فاسق، فاجر ۽ ڪبيره

گناهه ڪرڻ وارو هو. معاذ الله عَزَّوَجَلَّ. ان کان ۽ ريحانه رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سيدنا امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سان ڪهڙي نسبت؟ اڄ ڪلهه ته بعض گمراه چون ٿا ته اسان کي ان جي معاملي ۾ ڪهڙو دخل؟ اسان جا اهي (يعني امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ) به شهزاده (آهن)، اهي (يزيد پليد) به شهزاده (آهن) ائين بڪڻ وارو مردود، خارجي، ناصبي (يعني پنهنجي سيني ۾ حضرت علي ۽ حسن و حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ) سان بغض و ڪينو رکڻ وارو آهي ۽ مستحق جهنم آهي.

(بهار شريعت، ج 1، ص 261)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ڪربلا جو پيغام

منا منا اسلامي ڀاڻرو! يقيناً جيسيتائين زمين ۽ آسمان جو وجود باقي رهندو، ڪربلا جو واقعو عاشقان صحابه و اهلبيت کي صبر و تحمل، ايثار و قرباني ۽ گلشن اسلام جي آبياري جو درس و پيغام ڏيندو رهندو. خفا ڪار و ستم شعار يزيدين جهڙي طرح ۽ بي ديني جو مظاهرو ڪيو يقيناً تاريخ ۾ ان جي مثال نه ملي سگهندي، ان جي باوجود ته گهر جو گهر سڄو لٽيو ويو، ڪئي بيبون بيواهه ۽ ٻار يتيم ٿي ويا، امام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن جا ساٿي، هاشمي جوان، مسلم بن عقيل ۽ ان جي اولاد، فرزندانِ علي ۽ شهزادگانِ حسنبنِ ڪريمين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ يزيدي لشڪر جي زهريلي تير ۽ تلوار ۽ نيزن سان زخمي ٿي ڪري وقفي وقفي سان رسول جي نواسي جن جي قدمن تان نثار

ٿيندا رهيا. يزيدن جي بي مروتِي ۽ بي غيرتِي جو عالم هي هو ته کير پياڪ نندڙو علي اصغر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ اُچ جي سختي سان تڙپندو رهيو، آخرڪار تير جو شڪار ٿي ڪري شهادت سان سرفراز ٿيا. گمراهي جي علمبردارن چمن زهرا جي سرسبز باغ کي ڏينهن ڏني جو تباهه و برباد ڪري رکي ڇڏيو. مگر قربان وڃو ميدان جنگ جي بهادر شهسوار، اهلبيت اطهار رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اَجْمَعِينَ جي روشن تارن ۽ گلشن فاطمه جي جگر پارن جن جي همت ۽ صبر و استقلال تان جو ايتري قدر دل ڏکائيندڙ مصائب و آلام ۾ مسلسل ٿي ڏينهن بڪ ۽ اچ برداش ڪري به قبر و استقلال سان گڏ باطل جي خلاف وڙهندا رهيا ۽ صبر جو دامن مضبوطيءَ سان پڪڙي رکيو، ڇو ته هي هڪ آزمائش ٿي ۽ الله وارن جي هميشه کان اها شان رهي آهي ته آزمائشن ۾ صبر و برداشت سان ڪم وٺندا آهن. جيئن ته

عبد الملڪ بن مروان جي وقت ۾ جڏهن پيهر حضرت سيدنا علي بن حسين، امام زين العابدين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قيد ڪيا ويا ۽ لوهي جي وزني قيد و بند جو وزن ان جي نازڪ بدن تي وڌو ويو. پهرا دار مقرر ڪيا ويا، امام زهري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ انهي حالت کي ڏسي ڪري روئي ڏنو ۽ چيو: منهنجي تمنا هئي ته آئون پاڻ جي جڳهه تي هجان ته پاڻ تي هي بار مصائب دل تي گوارا نه آهي. ان تي حضرت سيدنا امام زين العابدين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن فرمايو: ڇا توهان جو هي خيال آهي ته ان قيد و بندش کان مون کي ڪرب و بي چيني آهي. حقيقت هي آهي ته جيڪڏهن مان چاهيان ته انهن مان ڪو به نه رهي، هي فرمائيندي سنگهريين مان پير

ڪري ۽ هٿڪڙين مان هٿ ڪڍي ڇڏيا. (المنتظر، سنة اربعه و تسعين، ص 530،

علي بن الحسين، ج 2، ص 330)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! بيشڪ اسيران ۽ شهيدان ڪربلا جو هي صبر قابل تحسين ۽ پيروي ڪرڻ جهڙو آهي. تنهن ڪري اسان کي به گهرجي ته جيڪڏهن اسان تي ڪائي اڃانڪ مصيبت اچي، مثلاً قريبي رشتيدار وفات ڪري وڃي، يا ٻار بيمار ٿي وڃي، يا ٿر ٿي وڃي، يا ڪوئي حادثو پيش اچي، پوليس گرفتار ڪري وٺي، يا مقدمو قائم ٿي وڃي، رقم يا گاڏي وغيره گم يا چوري ٿي وڃي، سردي ۽ گرمي يا لوڊ شيڊنگ ۽ مهانگائي شدت اختيار ڪري وڃي، نوڪري کان ڪڍيو وڃي الغرض مصيبتن جو هجوم ٿي وڃي ان وقت ڪربلا جي مظلومن جي مصائب و آلام کي ياد ڪري صبر و استقلال جو مظاهرو ڪندي صبر صبر ۽ صرف صبر کان ڪم وٺجي ته مصيبتن تي صبر ڪرڻ وارن کي الله تعاليٰ عَزَّوَجَلَّ پنهنجي فضل و ڪرم سان بروز قيامت بيشمار انعام و اڪرام سان سرفراز فرمائيندو.

حسن اخلاق جي پيڪر، نبين جي تاجور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: الله عَزَّوَجَلَّ فرمائي ٿو: جڏهن مان پنهنجي ڪنهن ٻانهي جي بدن يا ان جي اولاد يا ان جي مال جي طرف ڪائي مصيبت موڪليان، پوءِ اهو صبر و جميل سان ان جو استقبال ڪري، ته قيامت

جي ڏينهن مون کي ان کان حيا ايندو ته مان ان جي لاءِ ميزان قائم
 ڪيان يا ان جو اعمال نامو کوليان. (ڪنز العمال، الجزء 2، ص 115، حديث 6558)

البتہ اگر صبر نہ ڪيو يا بغير شرعي عذر جي ڪنهن تي اظهار
 ڪري ناشڪري جا لفظ ڳالهائڻ جي ناداني ڪئي ته ياد رکڻو: ثواب
 حاصل ٿيڻ ته ڇا التو خساري جو باعث ٿيندو، جيئن ته مديني جي
 تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ عبرت نشان آهي: مصيبت جي
 وقت رانن تي هٿ هڻڻ اجر کي برباد ڪري ڇڏيندو آهي. (فردوس الاخبار، ج
 2، صفحہ 42، حديث 3717)

حضرت سيدنا عمر بن خطاب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي: جنهن کي
 ڪا مصيبت پهچي پوءِ اهو ان جي سبب ڪپڙا ڦاڙي يا رخسار (ڳل)
 تي ٽٽڙون هڻي (يعني منهن مٿو پٽي) يا گريبان ڦاڙي يا وار پٽي ته
 ڄڻ ان پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ سان جنگ ڪرڻ لاءِ نيزو کڻي ورتو. (ڪتاب
 الڪباير، ص 226)

الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي به اسيران ۽ شهداءِ ڪربلا رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ اَجْمَعِينَ
 جي صدقي مصيبتن تي صبر ڪرڻ ۽ اهڙن موقعن تي شڪوه شڪايت
 ڪرڻ کان بچڻ جي توفيق عطا فرمائي.

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

منا منا اسلامي ڀائرو! يزيد پليد مال، ملڪيت ۽ شهرت جي محبت
 جي ئي ڪري ڪربلا جي پيانڪ واقعو ٿيو. ان ظالم بدانجام کي

امامِ عالي مقام سيّدنا امامِ حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي ذاتِ گرامي کان پنهنجي اقتدار کي خطرو محسوس ٿيندو هو. حالانڪه سيّدنا امامِ حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي ناپائيدار دنيا سان ڪهڙو تعلق! پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ته ڪالهه به امتِ مسلمه جي دلين جا تاجدار هئا، اڄ به آهن ۽ قيامت تائين رهندا. پر ان بد بخت مال ۽ دولت جي هوس جي نشي ۾ بد مست ٿي ڪري پنهنجي آخرت سان گڏوگڏ دنيا به تباهه و برباد ڪري ڇڏي، واقعي دنيا جي محبت هر فتني ۽ فساد جو سبب آهي. جيئن ته حضرت سيّدنا حسن بصري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن کان مرسلأ مروِي آهي:

حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ يَعْنِي دُنْيَا جِي مَحَبَّتِ هَر بُرَائِيءَ جِي پاڙ آهي.

(الجامع الصغير، ص 223 حديث 3662)

اهڙي طرح فرمانِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: جنهن کي دنيا جي محبت جو شربت پياريو ويو اهو تن شين جو مزو ضرور چڪيندو. (1)

اهڙي سختي جنهن سان ان جي ٽڪاوت دور نه ٿيندي (2) اهڙو حرص جنهن سان اهو غني نه ٿيندو (3) اهڙي خواهش جنهن کي پورو نه ڪري سگهندو، ڇو ته دنيا طالبه (طلب ڪرڻ واري) ۽ مطلوبه (جنهن کي طلب ڪيو وڃي) آهي، تنهن ڪري جنهن دنيا کي طلب ڪيو، آخرت ان جي مرڻ تائين ان کي تلاش ڪندي رهندي، جڏهن اهو مري ويندو ته ان کي پڪڙي وٺندي، ۽ جنهن آخرت طلب ڪئي، دنيا ان کي گوليندي رهندي ايسيتائين جو ان مان پنهنجو پورو رزق حاصل ڪري وٺي. (طبراني كبير، رقم 10328، ج 10، ص 162)

هڪ ٻي حديثِ پاڪ ۾ آهي ته: ”بُهْ بُكِيَا بَگهڙ پڪرين ۾ ڇڏيا وڃن

(تہ) اهي ايترو نقصان ناهن پهچائيندا جيترو مال و دولت جو حرص ۽ حبِ جاهِ انسان جي دين کي نقصان پهچائيندا آهن.

(جامع ترمذي، ص 1890 حديث 2376)

ياد رهي! جيڪو شخص پنهنجي ايمان جي حفاظت جي فڪر ۾ رهندو آهي، ته اهو دنيا جي رنگينين ۽ ان جي آسائشن جي ڏوڪي ۾ نه ٿو پئجي سگهي. تنهن ڪري اسان کي به دنيا جي فاني لذتن ۾ گم ٿيڻ جي بجاءِ هر وقت پنهنجي ايمان جي سلامتي ۽ قبر ۽ آخرت جي بهتري جو فڪر ڪرڻ گهرجي، يقيناً هڪ مسلمان جي لاءِ سڀ کان قيمتي سرمايو ان جو ايمان آهي، جيڪڏهن ايمان سلامت رهيو ته نجات جي اميد ڪري سگهجي ٿي ۽ جيڪڏهن معاذ الله گناهن جي ڪثرت ۽ نحوست جي سبب ايمان ئي برباد ٿي ويو ته پوءِ نجات جي ڪائي صورت نه هوندي.

ڪثرتِ مال و دولت مت دے
يا الله ميری جھولي بھر دے

تاج و تخت و حکومت مت دے
اپنی رضا کا دے دے ٽڙو

ڪتاب ”سوانح ڪربلا“ جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! ڪربلا جي واقعي کي مزيد تفصيل ڄاڻڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه 192 صفحات تي مشتمل ڪتاب ”سوانح ڪربلا“ جو مطالعو نهايت مفيد آهي. هن ڪتاب ۾ اهلبيت ۽ خلفاءِ راشدین رضي الله تعالى عنهم اجمعيٰ جن جي فضائل بيان ڪرڻ سان گڏوگڏ ڪربلا جي واقعن ۽

مختلف ڳالهين کي ڪافي تفصيل سان ذڪر ڪيو ويو آهي ۽ امام حسين رضي الله تعالى عنه جن جي شهادت کان پوءِ يزيدين جي طرفان مڪي ۽ مديني ۾ ڪئي وڃڻ واري فتني ۽ فساد ۽ انهن جي بدترين انجام کي به بيان ڪيو ويو آهي. تنهنڪري اڄ ئي هن ڪتاب جي مڪتبه المدينه جي بستني تان هديءَ طلب فرمائي پاڻ به هن جو مطالعو ڪيو ۽ بين اسلامي پائرن کي به هن جي ترغيب ڏياريو. دعوتِ اسلامي جي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان هن ڪتاب کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊائون لوڊ (Download) ۽ پرنٽ آؤٽ (Printout) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

جامعة المدينه جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! صحابه ۽ اهلبيت رضي الله تعالى عنهم اجمعين جو فيض حاصل ڪرڻ ۽ بين نيڪ ڪمن ۾ استقامت حاصل ڪرڻ لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابستگي نهايت مفيد آهي. تنهنڪري اوهان سان مدني التجا آهي ته دعوتِ اسلامي جي مهڪنڌر مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو. ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ دنيا ۽ آخرت جون بيشمار پلايون حاصل ٿينديون. الحمد لله عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي تادمِ تحرير 97 کان وڌيڪ شعبن ۾ سنتن جي خدمت ۾ مصروفِ عمل آهي، انهن مان هڪ شعبو جامعة المدينه به آهي.

دعوت اسلامي جي زيرِ اهتمام جامعة المدينة جي سڀ کان پهرين شاخ 1995ع ۾ باب المدينة ڪراچي ۾ نيو ڪراچي جي علائقي گودهرا ڪالوني ۾ کولي وئي ۽ هن وقت پاڪستان جي ڪيترن ئي شهرن کان علاوه الحمد لله ﷻ دنيا جي مختلف ملڪن مثلاً هند، جنوبي آفريقا، انگلينڊ، نيپال ۽ بنگلاديش وغيره ۾ به جامعة المدينة للبنين ۽ جامعة المدينة للبنات قائم آهن. جنهن ۾ هزارين اسلامي ڀائر ۽ اسلامي پيڙون علمِ دين حاصل ڪري نه صرف پاڻ فائدو حاصل ڪري رهيا آهن بلڪ ٻين کي به علم جي نور سان منور ڪرڻ ۾ مصروف آهن. جامعة المدينة جي خصوصيت هي به آهي ته هنن جامعات المدينة ۾ طلبه کي نه صرف ديني تعليم سان آراسته ڪيو ويندو آهي بلڪ انهن جي اخلاقي ۽ روحاني تربيت جي طرف ڀرپور توجه ڏني ويندي آهي. شيخ طريقت امير اهل سنت دامت بركاتهمُ العالیه هنن طلباء سان پنهنجي محبت جو اظهار ڪندي ارشاد فرمائين ٿا: مان دعوتِ اسلامي جي جامعة المدينة جي طلبه ڪرام سان گهڻي محبت ڪريان ٿو ۽ انهن جي صدي سان پنهنجي لاءِ دعاءِ مغفرت ڪندو آهيان. الحمد لله ﷻ جامعة المدينة جا طلبه پنج وقت نماز کان علاوه ٻيا نوافل به پڙهندا آهن ۽ گهڻا طلبه ملي ڪري صلوة التوبه تهجد اشراق ۽ چاشت جي نمازن جو اهتمام به ڪندا آهن. تنهن ڪري اسان کي به گهرجي ته پنهنجي ٻارن کي جامعة المدينة ۾ داخل ڪرائي انهن جي دنيا ۽ آخرت بهتر بڻايون.

الله ڪرم ايسا ڪري تجھ پڻ جھان ۾

اے دعوت اسلامي تيري دھوم مچي ھو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان يزيد پليد ۽ ان جي ناپاڪ فوج جي فتنه پڙوري، ظلم و زيادتي ۽ ذلت آميز انجام جي باري ۾ ٻڌو، نبيءَ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان فتني فساد ۽ ظلم و زيادتي جي باري ۾ پهريان ئي واضح طور تي ارشاد فرمائي ڇڏيو هو ته سڀ کان پهريان منهنجي سنت بدلائڻ وارو بنو أميّه جو يزيد نالي شخص هوندو ۽ پڻ هي به فرمايو ته منهنجي اُمت ۾ عدل ۽ انصاف قائم رهندو ۽ پوءِ بنو أميّه جو يزيد نالي هڪ شخص اچي ان عدل ۽ انصاف ۾ رُخنو وجهندو ۽ پوءِ ائين ئي ٿيو ته ان بد بخت عدل ۽ انصاف کي پاڙان پتي تاريخ جي صفحن تي ظلم ۽ زيادتي جو اهو داستان لکيو جنهن کي پڙهي ٻڌي ڪري بدن لرزي ۽ اڪيون اشڪبار ٿي وڃن ٿيون. ان بدبخت جي ظلمن کان مڪي مديني جي عام ماڻهن کان وٺي صحابهءَ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ بلڪ اهلبيت اطهار ۽ حضرت سَيِّدُنَا امام حُسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ تائين ڪوئي به محفوظ نه رهيو. امام حُسين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي شهادت کانپوءِ صحابهءَ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ سميت ڏهه هزار (10000) کان وڌيڪ ماڻهن کي شهيد ڪرڻ، ويڄ،

شراب، بدڪاري کي عام ڪرڻ، پيءُ پيٽ جي نڪاح کي جائز قرار ڏيڻ،
 مَعَاذَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مديني شريف کي گهوڙن جي نجاست سان خراب ڪرڻ،
 ڪعبه معظمه تي پٿر وسائڻ ۽ ان جي مقدس غلاف کي باهه ڏيڻ،
 يزيدين جي گناهن جو اهو انبار هو جنهن جي سبب صحابهءَ ڪرام
 عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ کي هي خدشو ٿيو ته بطور عذاب انهن ماڻهن تي آسمان
 مان پٿر وسندا.

بهرحال سچ آهي ته بُري ڪم جو انجام بُرو آهي، جيئن ته
 ڪربلا جي واقعي کي گهڻو عرصو نه گذريو هو ته يزيد کي هڪ
 چوڪريءَ تيز ڌار واري خنجر سان قتل ڪري ان جي لاش جي بغير
 ڪفن جي ويرانِي ۾ اُچلي ڇڏيو ۽ پڻ ٻين يزيدين کي به مُختار ثَقُفي
 جي هٿان ڏَلت واري انجام کي منهن ڏيڻو پيو. يقيناً يزيد ۽ يزيدين
 کي انهن ناپاڪ ڪمن جي ڪري قيامت تائين دُنيا انهن کي بُري لقبن
 سان ياد ڪندي. جيئن ته اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ به يزيد کي پليد
 چوڻ جي شرعي اجازت ۽ ان جي باري ۾ سُنَا لفظ استعمال ڪرڻ
 مثلاً ان پليد کي اميرالمؤمنين چوڻ لکڻ يا ان سان رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ لکڻ
 منع فرمايو ۽ يزيد پليد جي لاءِ سُنَا لفظ استعمال ڪرڻ وارن جي
 مُدَمّت بيان ڪندي انهن کي اهلبيت سان دُشميني رکڻ وارن ۾ شمار
 فرمايو. بلڪ خليفهءَ راشد حضرت سَيِّدُنَا عُمَرُ بن عبدالعزيز رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى
 عَلَيْهِ ته يزيد کي اميرالمؤمنين چوڻ واري هڪ شخص کي دُرَا (يعني
 ڪوڙا) به هڻايا.

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ اسان کي صحابه ۽ اهلبيت رَحِمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ جي محبت ۾ جيئن مرڻ نصيب فرمائي.

آمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

12 مَدَنِي ڪمن مان هڪ مَدَنِي ڪم ”مَدَنِي قافلو“ به آهي

منا منا اسلامي ڀائرو! صحابه ڪرام ۽ اهلبيت اطهار جي محبت ۽ آفت جو جام پيئڻ پيارڻ، شُهداء ڪربلا جي بي مثال قربانين جون يادون تازيون ڪرڻ ۽ انهن جي مدني پيغام کي سڄي دنيا ۾ عام ڪرڻ جي لاءِ تبليغ قرآن ۽ سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول سان وابسته ٿي وڃو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن ۾ اڳتي وڌي حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12 مَدَنِي ڪمن مان ماهوار هڪ مَدَنِي ڪم، راهِ خُدا ۾ سفر ڪرڻ وارن مَدَنِي قافلن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سنتن پريو سفر به آهي. احاديثِ مبارڪ ۾ ڪوڙ سارين جڳهن تي راهِ خُدا ۾ سفر جا فضائل بيان ڪيا ويا آهن. جيئن ته حضرت سيّدنا عائشه صديقه رَحِمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا کان روايت آهي ته ٻنهي جهانن جي تاجور، سلطانِ بحر و بر صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو: جنهن شخص جي دل راهِ خُدا ۾ خوف جي سبب ڌڙڪڻ لڳندي آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ اُن تي جهنم حرام فرمائي ڇڏيندو آهي. (مسند امام احمد، مسند السیده عائشه، ج 9، ص 369، حديث 24602) هڪ ٻي جڳهه تي ارشاد فرمايو: جنهن ٻانهي جا پير راهِ خدا ۾ ميرا ٿين، انهن کي جهنم جي

باهه نه ساڙيندي. (بخاري، ج 2، ص 257، حديث 2811) اچو! اوهان جي ترغيب ۽ تحريص جي لاءِ مدني قافلي جي هڪ مدني بهار اوهان کي ٻڌايان ٿو. جيئن ته

اسي ماحول نه ادنيٰ کواعلٰي ڪر ديا ديكهو

شاهدره (مرڪز الاوليا لاهور) جي هڪ اسلامي پاءِ جي بيان جو خلاصو آهي، اٺون پنهنجي ماءُ پيءُ جو اڪيلو پٽ هئس، گهڻي لاڏ پيار مون کي حد درجي جو ضدي ۽ ماءُ پيءُ جو سخت نافرمان بڻائي ڇڏيو هو. سڄي رات اڃايو رلندو هوس ۽ صبح دير تائين سمهندو هوس. ماءُ پيءُ سمجهائيندا هئا ته انهن کي دڙڪا ڏيندو هوس. اهي ويچارا ڪڏهن ڪڏهن روئي پوندا هئا. دعائون گهرندي گهرندي امڙ جون اڪيون آليون ٿي وينديون هيون. ان عظيم گهڙيءَ تي لڪ سلام جنهن ”گهڙي“ مون کي دعوتِ اسلامي واري هڪ عاشق رسول سان ملاقات جي سعادت ملي ۽ ان محبت ۽ پيار سان انفرادي ڪوشش ڪندي مون پاپي ۽ بدڪار کي مدني قافلي ۾ سفر لاءِ تيار ڪيو. جيئن ته اٺون عاشقانِ رسول سان گڏ تن ڏينهن جي مدني قافلي جو مسافر بڻجي ويس. نه ڄاڻي انهن عاشقانِ رسول تن ڏينهن جي اندر ڇا گهوتي پياريو جو مون جهڙي ضدي انسان جي پتر جهڙي دل جيڪا ماءُ پيءُ جي ڳوڙهن سان به نه پگهرندي هئي، ميٺ بڻجي وئي. منهنجي دل ۾ مدني انقلاب برپا ٿي ويو ۽ اٺون مدني قافلي مان نمازي بڻجي موٽيس. گهر اچي مون سلام ڪيو، والد صاحب جا هٿ چميا ۽ امڙ جا به پير چُميا. گهر وارا حيران ٿيا! ته هن کي ڇا ٿي ويو آهي، ڪالهه تائين جيڪو ڪنهن جي

ڳالهه ٻڌڻ جي لاءِ تيار نه هو اهو اڄ ايڏو بادب بڻجي ويو آهي! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ**
عَزَّوَجَلَّ مدني قافلي ۽ عاشقانِ رسول جي صحبت مون کي بلڪل بدلائي
 ڇڏيو ۽ هي بيان ڏيڻ وقت مون اڳوڻي بي نمازيءَ کي مسلمانن کي
 نماز فجر جي لاءِ جاڳائڻ جي يعني صءاءِ مدينه لڳائڻ جي ذمہ داري مليل
 آهي. (دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ مسلمانن کي نماز فجر جي لاءِ اٿارڻ
 کي صءاءِ مدينه لڳائڻ چوندا آهن)

ڪر سفر آڏوگه، تم سدھر جاوگه
 مانو چل ڪر دُعا، قافلے ميں چلو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد**

منا منا اسلامي پائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه
 سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت،
 شهنشاهه نُبُوّت، مصطفيٰ جانِ رحمت **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان جنت نشان
 آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽
 جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.

(ابن عساکر ج 9 ص 343)

سينه تری سنّت کا مدينه بنے آقا
 جنت ميں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد**

اچو ته شيخ طريقت امير اهل سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** جي رسالي ”163 مَدَنِي گُل“ مان عمامو شريف ٻڌڻ جون سنتون ۽ آداب ٻڌون ٿا.

عمامي شريف جون سنتون ۽ آداب

✽ **په فرامين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:** ✽ عمامي سان گڏ ٻه رکعتون نماز (پڙهڻ) بغير عمامي جي ستر 70 رکعتن کان افضل آهي. (الفردوس بمأثور الخطاب ج 2 ص 265 حديث 3233) ✽ توپي تي عمامواسان ۽ مشرڪن جي وچ ۾ فرق آهي، هر ور جيڪو مسلمان پنهنجي مٿي تي ڏيندو ان کي قيامت جي ڏينهن هڪ نور عطا ڪيو ويندو. (الجامع الصغير للسيوطي ص 353 حديث 5725)

✽ عمامو قبلي ڏانهن منهن ڪري بيهي ٻڌو. (كشف الالتباس في استحباب اللباس للشيخ عبدالحق الدهلوي ص 38) ✽ عمامي ۾ سنت هي آهي ته اڍائي گز کان گهٽ نه هجي، نه ڇهه گز کان وڌيڪ، ۽ ان جي بندش گنبد نما هجي. (فتاويٰ رضويه ج 22 ص 186) ✽ رومال جيڪڏهن ايترو وڏو هجي جيڪو مٿي کي چڱي طرح ڍڪي ته اهو عمامو ئي آهي ✽ عمامي کي جڏهن نئي سري سان ٻڌڻو هجي ته جيئن ٻڌيل آهي ائين ڪوليو ۽ هڪ مهل زمين تي نه اڇلايو. (فتاويٰ عالمگيري ج 5 ص 330) ✽ جيڪڏهن ضرورتاً لائو، ۽ پيهر ٻڌڻ جي نيت هجي ته هڪ هڪ پيچ ڪولڻ تي هڪ هڪ گناهه مٽايو ويندو. (ملخص از فتاويٰ رضويه ج 6 ص 214) ✽ عمامي جا ڇهه طبي فائدا ملاحظه فرمايو: مٿي اگهاڙي رهندڙ جي وارن تي سردي گرمي ۽ اُس وغيره سڌو

سنئون اثر ڪندي آهي ان سان نه صرف وار بلڪ دماغ ۽ چهرو به متاثر ٿيندو آهي ۽ صحت کي نقصان پهچي سگهي ٿو، تنهن ڪري سنت جي پيروي جي نيت سان عمامو شريف ٻڌڻ ۾ ٻنهي جهانن ۾ عافيت آهي ❀ طبي تحقيق مطابق مٿي جي سور لاءِ عمامو شريف ٻڌڻ تمام فائديمند آهي ❀ عمامو شريف ٻڌڻ سان دماغ کي قوت ملندي ۽ حافظو مضبوط ٿيندو آهي ❀ عمامو شريف ٻڌڻ سان دائمي نزلو ناهي ٿيندو يا ٿيندو ته ان جا اثرات گهٽ هوندا آهن ❀ عمامي شريف جو شملو هيٺين ڌڙ جي فالج وغيره کان بچائي ٿو ڇو ته شملو حرام مغز کي موسمي اثرن مثلاً سردي گرمي وغيره کان تحفظ فراهم ڪندو آهي ❀ شملو ”سرسام“ جي مرض جو خطرو گهٽ ڪندو آهي. دماغ جي ورم (يعني سوچ) جي مرض کي سر سام چوندا آهن.

هزارين سنتون سکڻ جي لاءِ **مكتبة المدينة** جا شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو **دعوت اسلامي** جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

لوڻن رحمتين قافلن ۾ چلو   سڪين سنتين قافلن ۾ چلو
هه نبي کي نظر قافلن والون پر   پاؤڱن راحين قافلن ۾ چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُروُد

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي
الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (8)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حَضْرَتِ سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُروُد شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (9)

8...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

9...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن. (10)

(4) چِه لَکِ دُرُودِ شَرِيفِ جَو ثَوَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

خَضْرَتِ اَحْمَدِ صَاوِي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن
دُرُودِ شَرِيفِ کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چھ لک دُرُودِ شَرِيفِ پڙهڻ جو ثواب
حاصل ٿيندو آهي. (11)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ اَنُورِ صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس
پنهنجي ۽ صَدِيقِ اَكْبَرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه
ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي
جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن
مون تي دُرُودِ پَاڪِ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (12)

¹⁰...القول البديع، الباب الثاني، ص277،

¹¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص149

¹²...القول البديع، الباب الاول، ص125

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹³⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حَضْرَتِ سَيِّدُنَا ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽¹⁴⁾

(2) جن شبِ قدر حاصل ڪري ورتي

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شبِ قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4415)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

¹³ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

¹⁴ ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305